

nem, hvad det Udvalg, der har været nedsat af Ministeren, havde at meddele angaaende denne Sag, og det var der ikke Tid til den Gang. Nu har vi imidlertid haft Lejlighed til at læse Udvalgets Betænkning igennem og nærmere sat os ind i, hvorledes man har tænkt sig, at disse Konsulenter i det hele skal arbejde. Men jeg er fremdeles imod denne Sag og agter at stemme imod Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling her i Tinget. Der er efter min Mening i vor højeste Administration en stærk Tendens, som ikke er kommet for helt nylig, til at faa saa mange Embedsmænd som muligt ansat. Vi har ikke faaet saa faa Embedsmænd ansat i de senere Aar, og naturligtvis har der været en Nødvendighed for en Del af dem, men der er for mig ikke Tvivl om, at en Del har været overflødige, og at man mange Gange kunde have simplificeret Sagen, saaledes at den var blevet mindre bekostelig for Staten. Det minder mig om, hvad en Mand sagde til mig for nylig, da vi talte om den Slags Ting: Det varer ikke længe, før næsten hvert andet Menneske løber om med en Mappe under Armen for at føre Tilsyn med et eller andet i Kommunerne!

Det bliver overordentlig bekosteligt at have alle disse Institutioner, vi efterhaanden opretter, og her skal vi have en Institution, som udmærket kan undværes. Jeg vil minde om, at den højtærede Finansminister — efter min Mening meget berettiget — for en Tid siden i dette høje Ting, da han omtalte Sparsommelighedsteoriene, i al Almindelighed bebrejdede Rigsdagen, at vi ikke tog finansielle Hensyn. Hvor er Sparsommelighedsaanden henne? I fordums Tid havde vi dog det gamle Bondeparti, der altid manede til Sparsommelighed! Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Finansminister ikke mindst tænkte paa Ansættelse af Embedsmænd, at man burde ved hver Lejlighed undersøge, om der virkelig var Grund til at ansætte dem, og hvis man kom til det Resultat, at de kunde undværes, at saa burde man ikke ansætte dem. Den ærede Minister havde meget Ret i denne Betragtning. Selv om dette Lovforslag finansielt set med de 25,000 Kr. kan synes at være ret ubetydeligt, skal vi alligevel gaa imod det, dersom vi finder det overflødigt her at faa en hel Mængde Embedsmænd ansat, som udmærket godt kan undværes.

Den højtærede Kirkeminister udtalte

ved tredje Behandling af Finansloven, at der her kun var Tale om 25,000 Kr., og at det var hans bestemte Overbevisning, at de 25,000 Kr. vilde slaa til. Jeg havde Indtryk af, at han endda mente, at det maaske en Gang i Tiden vilde vise sig at være for meget. Nu er jeg overbevist om, at naar den højtærede Kirkeminister kommer med en saadan Udtalelse, mener han den, han er en sandhedskærlig Mand, det Vidnesbyrd skal han have. Men han bliver ikke ved med at være Minister til evig Tid, og vi, der er Medlemmer af dette høje Ting, har set mange Gange, at den Slags Bevillinger efterhaanden svulmer op. Der er for mig ingen Tvivl om, at inden mange Aar er gaaet, er vi her oppe paa 50,000 Kr. Og selv om den nuværende højtærede Kirkeminister og eventuelt ogsaa hans Efterfølger vil mene, at de 25,000 Kr. er tilstrækkelige, skal disse Konsulenter selv nok belære Ministeren om, at det er for lidt, og at de skal op paa en højere Lønning. Det kan gøres til noget ret betydeligt, at de kan foretage Rejser efter eget Initiativ rundt omkring for at tilse Præstegaarde i det Stift, hvor de bliver ansat. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Udgift vil vokse gennem Aarene, saaledes at det ogsaa her bliver en for Staten ikke billig Institution, vi skal til at oprette.

Det er Meningen at beholde det nuværende Provstesynd. Det udtaler Udvalget sig for i den afgivne Betænkning. Det er meget muligt, at Provstesyndet ikke alle Steder har virket paa en saadan Maade, at man med fuld Tryghed kunde være sikker paa, at det nu saa alting efter, men i Udvalgets Betænkning indskærpes det Provstesyndene stærkt, hvilke Pligter de har, naar de kommer ud for at foretage deres Syn, og jeg er derfor overbevist om, at de vil gøre deres Pligt og se noget bedre efter, end de har gjort hidtil. Jeg er en Tilhænger af, at vi beholder Provstesyndene, thi jeg tror, de vil gøre udmærket Fyldest i Tiden, der kommer. Der er truffet den efter min Mening fornuftige Bestemmelse, at de Haandværkere, der skal vælges til Provstesyndene, kun skal vælges paa 6 Aar, fordi man vil være sikker paa, at de til enhver Tid har den fornødne Arbejdsdygtighed og Friskhed. Det forekommer mig, at denne Betragtning ogsaa kunde gøres gældende overfor Bygningskonsulenterne, saa at de ogsaa vælges for en vis Tid, f. Eks. 6 Aar; det er muligt, at den højtærede Minister har tænkt sig noget saadant. Men det er nu, som sagt, min